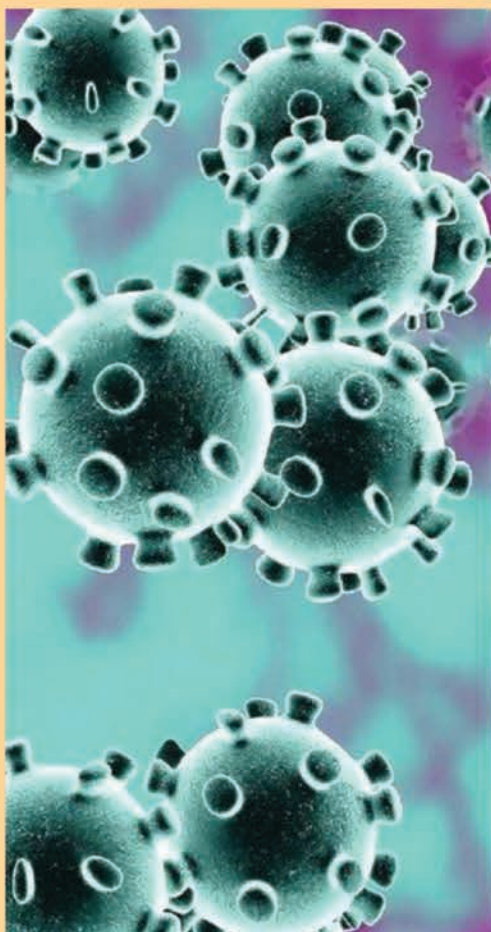

Η ΕΚΑ σηκώνει «φράκτη προστασίας» στα σχολεία της από την πανδημία του κορονοϊού

Από 1 Σεπτεμβρίου, η Αίγυπτος θα ζητά αρνητικό τεστ PCR από όλους όσους εισέρχονται στη χώρα

Εναν ισχυρό «φράκτη προστασίας» από την παγκόσμια πανδημία του κορονοϊού, «κτίζει» η Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας στα Ελληνικά Εκπαιδευτήρια του Ελληνικού Τετραγώνου του Σάτμπι, στρέφοντας την προσοχή της σε όλους όσους βρίσκονται εντός των εκπαιδευτικών της ιδρυμάτων, και πρώτιστα στους εκπαιδευτικούς και μαθητές της.

«Η ασφάλεια όλων των διδασκόντων και διδασκόμενων», αποτελεί από τα μεγαλύτερα καθήκοντα της ΕΚΑ, τονίζουν οι φοροί Εκπαιδευτηρίων, ο Γενικός Γραμματέας της ΕΚΑ Μιχάλης Καρυδιάς και ο Οικονομικός Επόπτης Πάρης Πεφάνης

Μακρής, με την ολόθερμη στήριξη του Προέδρου της ΕΚΑ κ. Εδμόνδου Κασιμάτη όσο και του Α' Αντιπροέδρου της ΕΚΑ κ. Γιάννη Σιόκα και της Β' Αντιπροέδρου της Κοινότητας κας Μαίρης Παυλίδου.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΕΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Για το λόγο αυτό, και με πρωτοβουλία της Κοινοτικής Επιτροπής της ΕΚΑ, πραγματοποιήθηκε ευρεία σύσκεψη των εκπαιδευτικών με τον ιατρό της Κοινότητας κ. Μέτχαντ Σόκαρ, ο οποίος

εξήγησε σε όλους τους παρευρισκόμενους τα πρωτόκολλα και τις οδηγίες των αρμοδίων αρχών Ελλάδας και Αιγύπτου για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας πανδημίας.

Μάλιστα, μέσα από αυτό το σεμινάριο, ο γιατρός μετέφερε στους εκπαιδευτικούς όλες τις γνώσεις που πρέπει να έχουν για να μεταφέρουν το κατάλληλο μήνυμα στους αιγυπτίους αλεξανδριανούς μαθητές του Τοσίτσαϊου και του Αβερώφειου.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι η ΕΚΑ φρόντισε και προμηθεύτηκε μεγάλη ποσότητα τόσο των προστατευτικών μασκών, απολυμαντικών και όλων όσων προβλέπονται σε αυτές τις

περιπτώσεις, έτσι ώστε να προστατευθούν πλήρως οι μαθητές και βεβαίως και όλοι οι εκπαιδευτικοί που υπηρετούν στα ελληνικά σχολεία της Αλεξανδρείας.

Επίσης, αξίζει να σημειωθεί ότι ο γιατρός κ. Σόκαρ θα βρίσκεται 24 ώρες το 24ωρο στο πλευρό όλων των εκπαιδευτικών και των μαθητών, αν βεβαίως τον χρειαστούν.

Η Κοινοτική Επιτροπή της ΕΚΑ εύχεται μία εποικοδομητική σχολική χρονιά, γεμάτη από όμορφες στιγμές και πάνω από όλα, να χαίρει από υγεία...

Καλή σχολική χρονιά 2020-2021!

Πιο αυστηρά μέτρα για τον περιορισμό της πανδημίας του κορονοϊού παίρνει η Αίγυπτος, καθώς αποφάσισε από την 1η Σεπτεμβρίου να ζητά από τον κάθε ταξιδιώτη που φτάνει στη χώρα, να έχει κάνει το τεστ PCR. Η απόφαση του Καΐρου πάρθηκε «λόγω αυξανόμενων λοιμώξεων σε ορισμένες χώρες».

Αυτό δήλωσε ο Αιγύπτιος Πρωθυπουργός Μουστάφα Μαντμπούλι, αναγγέλλοντας την υποχρεωτική παρουσίαση αρνητικού τεστ PCR για όλους όσους εισέρχονται στη χώρα από την 1η Σεπτεμβρίου.

«Είμαστε πρόθυμοι να διασφαλίσουμε την υγεία όσων φθάνουν στη χώρα και των Αιγυπτίων πολιτών. Έτσι, αποφασίσαμε ότι κάθε ταξιδιώτης που φτάνει στη χώρα πρέπει να έχει κάνει το τεστ», δήλωσε ο Αιγύπτιος Πρωθυπουργός σε συνέντευξη τύπου.

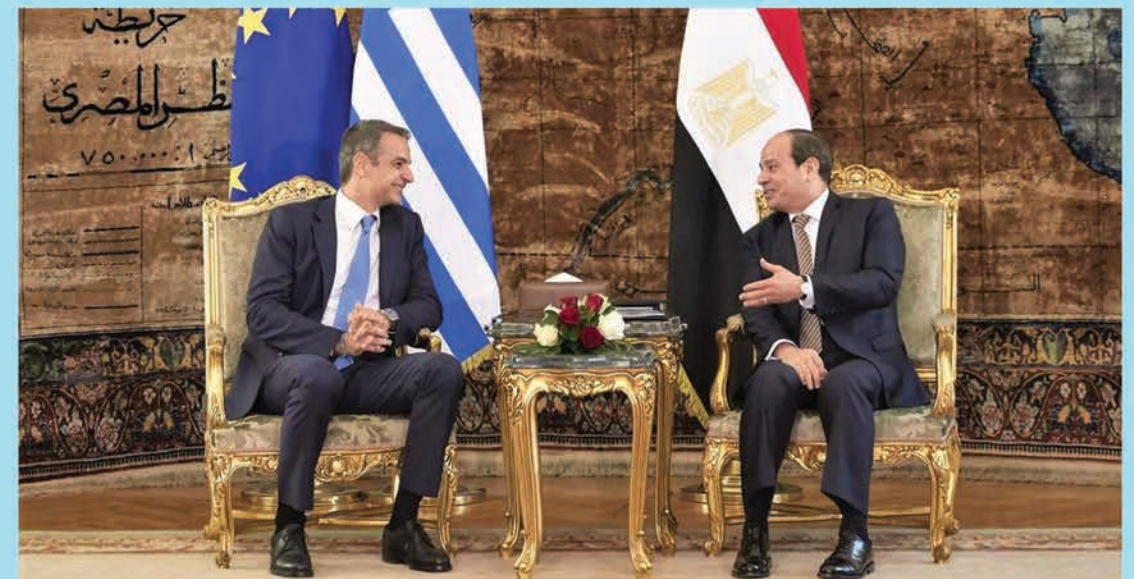
Να σημειωθεί ότι η νέα αυτή απόφαση της αιγυπτιακής κυβέρνησης έρχεται λίγες μόλις μέρες μετά την προηγούμενη απόφασή της να ζητά το τεστ μόνον από τους μη Αιγυπτίους πολίτες και όσους δεν κατευθύνονται στα παραθεριστικά κέντρα του Νοτίου Σινά, της Χουργκάντα και της Μάρσα Ματρούχ.

Πλέον και εκείνοι οι ταξιδιώτες θα πρέπει να επιδεικνύουν το αρνητικό τεστ για τον κορονοϊό.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΠΡΟΕΔΡΙΑ: Είναι ιστορική η υπογραφή συμφωνίας ΑΟΖ με την Ελλάδα

Στην επίτευξη «ασφάλειας και σταθερότητας στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου» συμβάλλει η πρόσφατη υπογραφή συμφωνίας για την οριοθέτηση των θαλασσιών ζωνών Ελλάδας και Αιγύπτου», δίνοντας τη δυνατότητα στις δύο χώρες «να εκμεταλλευτούν τους φυσικούς τους πόρους για την επίτευξη των συμφερόντων των δύο φίλων λαών», τονίζει η ανακοίνωση της αιγυπτιακής προεδρίας, με αφορμή τη τηλεφωνική επικοινωνία του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη και του Αιγυπτίου Προέδρου Άμπντελ Φατάχ Αλ Σίσι.

Στην ανακοίνωσή της, η αιγυπτιακή προεδρία χαρακτηρίζει «ιστορική εξέλιξη των διμερών σχέσεων Ελλάδας - Αιγύπτου» την υπογραφή συμφωνίας για την οποία οι ηγέτες των δύο χωρών εξέφρασαν την ικανοποίησή τους και η οποία υπεγράφη στις 6 Αυγούστου. Οπως ανέφερε ο εκπρόσωπος της αιγυπτιακής προεδρίας, Πρέσβης

Μπάσαμ Ράντι, κατά την επικοινωνία του Αιγυπτίου Προέδρου με τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη, πραγματοποιήθηκε επίσης ανταλλαγή απόψεων για περιφερειακά ζητήματα κοινού

ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των εξελίξεων στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Τέλος, αναφέρεται ότι ο Πρόεδρος Αλ Σίσι και ο Πρωθυπουργός Κ. Μητσοτάκης

συμφώνησαν για την ανάγκη εντατικοποίησης του συντονισμού στον τομέα αυτό, λαμβάνοντας υπόψη τη συνοχή των συμφερόντων και των κοινών θέσεων μεταξύ των δύο χωρών.

**Για πάντα
μας εγκατέλειψε
σε ηλικία 90 ετών
η αξέχαστη
Αλίκη Κοπέλου**

Για πάντα μάς «εγκατέλειψε» η Αλίκη Κοπέλου, μία από τις πιο αγαπητές Αλεξανδρινές κυρίες, που έδωσε ένα μεγάλο κομμάτι του εαυτού της στην παροικία.

«Αποχαιρετώντας» μας για πάντα στις 29 Αυγούστου, η αξιολάτρευτη και αειμνήστη Αλίκη Κοπέλου πήγε εκείνη την ημέρα να συναντήσει τον μακαριστό σύζυγό της Στυλιανό Κόπελο.

Αλλωστε, μαζί ήταν οι δυο τους που προσέφεραν πολλά στην αλεξανδρινή κοινωνία, ιδιαίτερα την εποχή του '80, κυρίως επί προεδρίας Θεοδοράκη, όταν ο Στέλιος Κόπελος ήταν Κοινοτικός Επίτροπος και η αξέχαστη Αλίκη Κόπελου με τις κυρίες της παροικίας προσέφερε από την καρδιά της, σε εκδηλώσεις εκείνης της εποχής.

Η πολυκλαυστη Αλίκη ήταν ένας ξεχωριστός άνθρωπος, που δεν έκανε ποτέ κακό σε κανέναν. Καλή μητέρα, καλή σύζυγος, την οποία πάντοτε θα θυμούνται τα αγαπημένα της παιδιά, ο πρώην Κοινοτικός Επίτροπος και επί σειρά ετών Α' Αντιπρόεδρος της ΕΚΑ κ. Νίκος Κόπελος και η Αγγελική Κόπελου και οι οικογένειές τους, που την έζησαν και αποκόμισαν πολλά από εκείνη, ως μία μεγάλη Αλεξανδρινή που ήταν. Μάλιστα, θέλοντας να την τιμήσουν όσο μπορούσαν περισσότερο και εκ μέρους της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας, στο τελευταίο της ταξίδι στα Ελληνικά Κοιμητήρια της πόλης όπου γεννήθηκε η Αλίκη Κοπέλου, και όπου άφησε την τελευταία της πνοή σε βαθιά γεράματα, αλλά πάντοτε καλοσυνάτη και όμορφη στην όψη και την ψυχή, την συνόδευσαν στη νεκρώσιμη ακολουθία της η Β' Αντιπρόεδρος της ΕΚΑ κ. Μαίρη Παυλίδου και ο Οικονομικός Επόπτης κ. Πάρης Πεφάνης Μακρής. Ενώ, τον κ. Κόπελο συλλυπήθηκε και ο Α' Αντιπρόεδρος της ΕΚΑ κ. Γιάννης Σιώκας, σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχε μαζί του.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της αξέχαστης Αλεξανδρινής Αλίκης Κοπέλου και ας είναι ελαφρύ το χώμα της αλεξανδρινής γης που θα την σκεπάζει.

ΓΕΩΡΓ. ΑΒΕΡΩΦ: ο μεγαλύτερος Ευεργέτης του Αβερωφείου Γυμνασίου της Αλεξάνδρειας

Του Παντελή Λέκκου

Η Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας έχει να δείξει πολλούς ευεργέτες που συναγωνίζονταν σε έργα ευποίας και ανακούφισης των αναγκών της παροικίας. Το σύνολο των ευαγών ιδρυμάτων και των εκπαιδευτηρίων της κοινότητας οφείλονται σε δωρεές πλουσίων ομογενών.

Ευεργέτες απεδείχθησαν πλούσιοι ομογενείς, οι οποίοι με μεγάλες εισφορές κυρίως σε χρήμα, την κατάλληλη χρονική στιγμή, ίδρυσαν, ενίσχυσαν ή διέσωσαν ιδρύματα που θέρπευαν πολλές και πάγιες ανάγκες της παροικίας (σχολεία, νοσοκομείο, ορφανοτροφεία, κ.λπ.).

Με τις δωρεές τους εξασφάλισαν την δική τους υστεροφημία, αλλά και μια θέση στην ιστορία του Αιγυπτιώτη Ελληνισμού, ως μεγάλοι ευεργέτες του. Υπήρξαν, επίσης, πολλοί ευεργέτες με μικρότερες εισφορές σε χρήμα και, κυρίως, σε είδος. Η επιθυμία τους ήταν να συνεχιστεί και να βελτιωθεί η δράση των πολλών και σημαντικών κοινωφελών ιδρυμάτων.

Ο μεγαλύτερος ευεργέτης του Αβερωφείου είναι ο Γεώργιος Αβέρωφ. Γεννήθηκε στο Μέτσοβο της Ηπείρου στις 15 Αυγούστου 1818. Έλαβε την εγκύκλιο εκπαίδευση στο Μέτσοβο και εγκαταστάθηκε στην Αίγυπτο το 1840, όπου επιδόθηκε με επιτυχία στο εμπόριο και απέκτησε τεράστια περιουσία. Στην Αλεξάνδρεια εγκαταστάθηκε το 1866.

Μετά τις επιτυχίες του στο εμπόριο ασχολήθηκε με τα κοινά στα πλαίσια της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας. Το 1875 εξελέγη Επίτροπος της Κοινότητας, με 24 ψήφους, το 1884 επανεξελέγη μέλος της Επιτροπής της Κοινότητας, πρώτος σε σταυρούς και λίγες μέρες αργότερα εξελέγη αντιπρόεδρος της Κοινότητας. Ένα χρόνο αργότερα ο Γεώργιος Αβέρωφ εξελέγη Πρόεδρος της ΕΚΑ. Εκτότε η φιλογενής δράση του Αβέρωφ θα φθάσει στο αποκορύφωμά της. Το 1885 κάλυψε το ήμισυ των χρεών της Κοινότητας, παρακινώντας και τους υπόλοιπους συναδέλφους του στην Κοινοτική Επιτροπή να κάνουν το ίδιο, με αποτέλεσμα να αποσβεστεί το χρέος και η Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας να απελευθερωθεί απ' αυτό το βάρος που δεν της επέτρεπε να προοδεύσει. Το 1885 έδωσε 40 λίρες Αγγλίας υπέρ των σχολείων και το 1887 με τις γενναίες εισφορές του,

πραγματοποιείται η προσθήκη τρίτης τάξης στο γυμνάσιο. Το 1889 το γυμνάσιο πληρούσε τις προϋποθέσεις για να αναγνωριστεί ως ισότιμο με τα εν Ελλάδα. Έτσι, το 1890 με προσωπική του παρέμβαση η Κοινότητα ζήτησε την αναγνώριση του κοινοτικού Γυμνασίου, με το όνομα Αβερωφείο, εις ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης για την προσφορά του στην εκπαίδευση των ελληνοπαίδων. Το 1894 θεμελιώθηκε το Αβερωφείο Παρθεναγωγείο. Η φροντίδα του για τα σχολεία ήταν μεγάλη και η αναγνώριση εκ μέρους των ομογενών δεν άργησε.

Την ημέρα της ονομαστικής του εορτής τον επισκέπτονταν στην οικία του οι καθηγητές με τους μαθητές και τις μαθήτριες των ανωτέρων τάξεων και μια μαθήτριά του προσέφερε μια ανθοδέσμη, συμβολική των δωρεών του. Το 1890, το γυμνάσιο ονομάστηκε Αβερωφείο και με αυτό το όνομα αναγνωρίστηκε από την ελληνική κυβέρνηση, το δε 1893 αποφασίστηκε η κατασκευή και τοποθέτηση προτομής του Γεωργίου Αβέρωφ, από πεντελικό μάρμαρο, έργο του Γεωργίου Βρούτου, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για την δράση του και τις θυσίες του υπέρ των σχολείων.

Σήμερα, αυτή η προτομή είναι τοποθετημένη στο κτίριο του Αβερωφείου παρθεναγωγείου. Λίγο αργότερα και αφού έγινε γνωστή η δωρεά του Αβέρωφ υπέρ του Παναθηναϊκού σταδίου για την τέλεση των πρώτων Ολυμπιακών αγώνων και το πλήθος των δωρεών του στην Αθήνα και στην Αλεξάνδρεια, αποφασίζεται να τοποθετηθεί αδιάνταξ του στην αυλή της Τοσιτσαίας Σχολής, όπου τότε στεγαζόταν και το Αβερωφείο γυμνάσιο. Είχε, μάλιστα, συσταθεί Επιτροπή για την ανέγερση του αδιάνταξ με πρόεδρο τον Εμμ. Μπενάκη. Τα αποκαλυπτήρια αποφασίστηκε να γίνουν στις 25 Μαΐου 1899. Η τελετή θα έπαιρνε πανηγυρικό χαρακτήρα, με την συμμετοχή όλων των μελών της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας και τον πανηγυρικό θα εκφωνούσε ο δικηγόρος, προσωπικός φίλος του τιμώμενου και μέλος της Κοινοτικής Επιτροπής Λουδοβίκος Λιμπρίτης. Λίγες μέρες μετά την τελετή, ο Αβέρωφ ασθένησε. Στις 16 Ιουλίου 1899 ο Γεώργιος Αβέρωφ άφησε την τελευταία

του πνοή στο Ράμι.

Η Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας πρωτοστάτησε στο πένθος. Ο νεκρός εναποτέθηκε για λαϊκό προσκύνημα στην αίθουσα του Αβερωφείου γυμνασίου, στο κτίριο της Τοσιτσαίας Σχολής, έχοντας ως τιμητική φρουρά τους διδάσκοντες των σχολείων εκ περιτροπής. Η κηδεία έγινε με κοινοτική δαπάνη, στον κοινοτικό ναό του Ευαγγελισμού, στις 3 Αυγούστου 1899, με την συμμετοχή των ομογενών, των μαθητών των σχολείων και του διδακτικού προσωπικού.

Ο Αβέρωφ φρόντισε με την διαθήκη του να ευεργετήσει για άλλη μια φορά τον Ελληνισμό, αλεξανδρινό και ελλαδικό. Αντί των ετησίων σταθερών δωρεών του προς τα σχολεία και την συνδρομή στην Κοινότητα που προσέφερε όσο ζούσε, άφησε το κτήμα του Αμού Χόμου (1160 φεδδανίων), στην επαρχία

Βεχέρας, ώστε από το ετήσιο εισόδημά του να αναπτύσσονται τα κοινοτικά σχολεία της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας και κυρίως το Γυμνάσιο και το Παρθεναγωγείο.

Την διαχείριση του κτήματος άφησε σε ειδική επιτροπή, την «Επιτροπή Κληροδοτήματος Αβέρωφ». Η Επιτροπή θα έδινε το εισόδημα της έκτασης στην Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας και αυτή με την σειρά της θα λογοδοτούσε στην Επιτροπή για την διαχείριση του ποσού. Δεν επιτρεπόταν κανένας περιορισμός στο γυμνάσιο χωρίς την έγκριση της επιτροπής διαχείρισης. Για την τελειοποίησή του δεν χρειαζόταν προηγουμένως έγκριση της Επιτροπής. Τρόπον τινα η Επιτροπή διαχείρισης αναλάμβανε καθήκοντα επιτηρητή της ακεραιότητας και της επιβίωσης του Γυμνασίου.

Η εορτή της Παναγίας του Κύκκου, από την Κυπριακή Αδελφότητα, στις 13 Σεπτεμβρίου

Με την εορτή της Παναγίας του Κύκκου, του μοναστηριού που έχει συνδέσει την ιστορία του με την μαρτυρική Μεγαλόνησο, ξεκινάει οι εκδηλώσεις της Κυπριακής εν Αίγυπτο Αδελφότητας, για τη νέα χειμερινή περίοδο. Η Κυπριακή Αδελφότητα θα τελήσει το Γενέσιον της Παναγίας, στον Κοινοτικό Ιερό ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αλεξανδρείας, την Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου, αμέσως μετά την κυριακάτικη Θεία Λειτουργία.

Παράλληλα, το ιστορικό παροικιακό σωματείο θα τελήσει – ως είθισται κατά την

ημέρα αυτή – και το μνημόσυνο του μακαριστού Πατριάρχου Αλεξανδρείας κυρού Πέτρου Ζ', που βρήκε τραγικό θάνατο, τέτοιες μέρες το 2004, στα παγωμένα νερά του Αιγαίου, κατά το τραγικό δυστύχημα με το μοιραίο Σινούκ, κατευθυνόμενος στον Άγιον Όρος με την Τιμία Συνοδεία του που επίσης όλοι χάθηκαν κατά την πτώση του ελικοπτερό. Η Θεία Λειτουργία θα ξεκινήσει στις 9 το πρωί, στη διάρκεια της οποίας θα τελεστεί η αρτοκλασία και θα επακολουθήσει η επιμνημόσυνη δέηση.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας

ΕΚΔΟΤΗΣ: Εδμόνδος Κασιμάτης

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Νίκος Κάτσικας

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ Ε.Κ.Α. ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Εδμόνδος Ι. Κασιμάτης Τηλ. επικοινωνίας: (0030) 210 98 11 824

Διεύθυνση: Μεγάλο Αλεξάνδρου 63, Σάτιμυ, Αλεξάνδρεια, ΤΚ 21526

Τηλ: (+2) 03 48 46 181, (+2) 03 48 650 84, (+2) 03 4874854

Website: www.ekalexandria.org e-mail: taxydromos@ekalexandria.org

Ο «ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» διατίθεται ΔΩΡΕΑΝ από τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας καθώς και από όλα τα Ελληνικά Σωματεία.

ΧΡΗΣΙΜΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Κ.Α.: (+2) 03 4865084 - (+2) 03 4868496, fax: (+2) 03 4874854
ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ: (+2) 03 4878454 - (+2) 03 4878455, fax: (+2) 03 4865896
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ: (+2) 03 4844876, fax: (+2) 03 4875684
ΑΒΕΡΩΦΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ- ΛΥΚΕΙΟ: (+2) 03 4861675
ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ- ΜΑΝΝΑ: (+2) 03 4831264
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ: (+2) 03 4840765
ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ: (+2) 03 4868583
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟ «ΕΝΩΣΙΣ»: (+2) 03 4868245
ΕΛΛ. ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΛ.: (+2) 03 4801706
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ «ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Α»: (+2) 03 4847841
ΤΟΣΙΤΣΑΙΟ - ΠΡΑΤΣΙΚΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ: (+2) 03 4863826
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΣΑΒΒΑ: (+2) 03 4861744

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΒΙΛΑ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ ΤΟ 1873 ΠΟΥ ΑΦΗΣΕ ΕΠΟΧΗ

Ο εκ Λήμνου Ιωάννης Αντωνιάδης (1818-1895) εγκαθιστάμενος από το 1833 στην Αίγυπτο ασχολήθηκε επιτυχώς με το εμπόριο και όντας ευνοούμενος του Μωχάμεντ Αλι και του Σαΐντ Πασά, αποκτά σύντομα μεγάλη περιουσία, ενώ γίνεται επιφανές δημόσιο πρόσωπο. Μετά δε τη σημαντική βοήθεια που προσέφερε σε διάφορες περιστάσεις στους Βρετανούς, η Βασίλισσα Βικτώρια του απένευσε τον τίτλο του ιππότη και έκτοτε γίνεται γνωστός ως Σερ Τζων Αντωνιάδης.

Το 1865, αγοράζει μία έκταση 478 στρεμμάτων – κοντά στους κήπους της Νουζχα και το κανάλι της Μαχμουντίας – όπου και κτίζει εξοχική κατοικία, στην οποία φιλοξενούνται κατά καιρούς προσωπικότητες της εποχής, ενώ γειμίζει τον κήπο με όμορφα αγάλματα. Το Μάρτιο του 1918, ο γιος του Αντώνιος Αντωνιάδης δωρίζει τον κήπο αυτό στο Δήμο Αλεξανδρείας, χώρος που ως σήμερα αποκαλείται Κήπος Αντωνιάδη. Η δε έπαυλη, που κτίστηκε ως μινιατούρα του παλατιού των Βερσαλλιών, έχει σήμερα συντηρηθεί και φιλοξενεί το Κέντρο Μεσογειακών Έρευνών Αλεξανδρείας.

Σ' αυτήν την έπαυλη λοιπόν τον 2.859 τ.μ. και των 15 δωματίων, τον Μάιο του 1873 δίδεται μεγαλοπρεπές δείπνο, το οποίο και περιγράφεται στα αλεξανδρινά «Ημερήσια Νέα» ως εξής:
«Το παρελθόν Σάββατον η ωραία

εξοχική έπαυλις του κ. Ι. Αντωνιάδου έκτακτον κατά την την μεγαλοπρέπειαν παρείχε θέαμα. Η ευγενής του εριτίμου τούτου Ομογενοῦς σύζυγος Χαρίκλεια (το γένος Ευστρατίου), ήτις προς τω του σώματος κάλλει κέκτηται, κατ' ίσην μοίραν, την της ψυχῆς καλλονὴν και ουδόλως ελαττούται εκείνοι κατά την προτα καλά έφεσιν και την φιλοπατριαν, ηξιούτο κατά την εσπέραν εκείνην υψηλής και όλως εξαιρετικής τιμῆς, αντανακλωμένης δια τούτο εις το εν Αιγύπτω Ελληνικόν στοιχείον.

Αι Α.Α.Υ.Υ. η ηγεμονίς Τοσσοῦν Πασσά, θυγατήρ της Α.Υ. του Κεδίβου, και η σεβασμία Αυτῆς πενθερά, Χήρα Σαΐτ Πασσά, ευμενῶς αποδεχθείσαι την πρότασιν της ημετέρας Ελληνίδος, ειστίων παρ' αυτή μετά των άλλων της Αυλῆς κυριῶν, δερμηνευούσης τουρκιστί της αξιοτίμου κυρίας Σινανοῦ. Το δείπνον ήρξατο από της 6 και επεραιώθη την 10 μ.μ. ώραν, υπήρξεν δ' ως εικός, ὅ,τι μεγαλοπρεπές και κατά την οθωμανικήν εθιμοταξίαν. Καθ' ὄλην την διάρκειαν αυτού, παιαίνιζε μεν μουσική εκλεκτή, περιώνυμοι δε αιγύπτιαι αοιδοί έμελλον, αόρατοι εντός οκρίβαντος περιφράκτου, άσματα τουρκικά, έξω δε της καταφατίστου επαύλεως, εν μακρά αποστάσει, φῶτα βεγγαλικά και πυροτεχνήματα ποικίλα εκαίοντο αδιαλείπτως υπό υπερπεντήκοντα ιθαγενῶν, επιστατούντος αυτοπροσώπως του φιλοτίμου κ. Αντωνιάδου.

Εκπληκτον το ὄμμα του Αλεξανδρέως εθεάτο από της πόλεως τας ποικιλοχρόους λάμπεις των πυροτεχνημάτων τούτων, άπερ ανερχόμενα οφιοειδῶς τα ύψη, διερρήγγυντο μετά κρότου και πατάγου και διέσπειρον εις τους αιθέρας μυρίους ὄσους πυρίνους αστέρας, ως ει διεφλέγετο ο ουράνιος θόλος.

Το θέαμα ην ὄντως εξαισίον, αι δε Α.Α.Υ.Υ. εξέφρασαν

επανειλημμένως την υψηλήν ευαρέσκειαν Αυτῶν προς την Ελληνίδα, ήτις, εν τω εστίαν Αυτάς, έγνω ίνα εκδηλώση εμφαντικώτατο το αίσθημα της δικαίας ευγνωμοσύνης του εν Αιγύπτω Ελληνικού στοιχείου προς τε τον αποβιώσαντα Σαΐτ Πασσάν και προς τον νυν ευκλεῶς ιθύνοντα τας τύχας της Αιγύπτου, τον Κεδδίβην Ισμαήλ Πασσάν, ανθ' ὶν παρέσχον τοις Έλλησιν ευεργεσιῶν.

Αι Α.Α.Υ.Υ. αναχωρούσαι

προσήνεγκον τη Κυρία Αντωνιάδου, εις τεκμήριον της μεγάλης Αυτῶν ευαρεσκειῆς, δῶρα πολυτιμώτατα, ὄντως ηγεμονικά, άλυσιν δηλ. χρυσήν, κατάστικτον δι' αδαμάντων, μετά καρφίδος εχούσης αδαμάντινα τα ηγεμονικά εμβλήματα, ψέλλιον χρυσούν, εν μέσω του οποίου υπάρχει επιδεδεμένος μέγας αδάμας, και τρία πολύτιμα κασμήρια της Λαχώρας. Κατέλιπον δε και υπέρ των θεραπεόντων το ποσόν δισχιλίων φράγκων ως εικοῦσαμεν».

N. ΝΙΚΗΤΑΡΙΑΔΗΣ

Ο ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΣΑΜΑΡΑΣ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΤΟΥ 1896, ΟΤΑΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΖΙΖΙΝΙΑ

Στο αλεξανδρινό Θέατρο Ζιζίνια της οδού Ροζέτης, τόσο ο ιδιοκτήτης του, Στέφανος Ζιζίνιας, όσο και μετά το θάνατο του ομάδα πλουσίων Αιγυπτιωτών φιλότεχνων, κάλυπταν τις υπέρογκες δαπάνες των παραστάσεων που ανέβαιναν, ένα θέατρο-στολίδι στο οποίο, μεταξύ άλλων, ερμήνευσαν έργα οι Σάρα Μπερνάρ, Ελεονόρα Ντουζέ, Μονέ Συλλί, Μασκάνι, Λάτζαρι, Τζίνο Μπέκι, κ.ά.

Ήταν η 1-13/12/1896 όταν στην Αλεξάνδρεια αφίχθηκε ο Σπυρίδωνας Σαμάρας (1861-1917), ένας από τους διαπρεπέστερους Έλληνες συνθέτες και ο κορυφαίος συνθέτης της Επτανησιακής Σχολῆς που διακρίθηκε ιδιαίτερα στην όπερα. Οπώς καταγράφεται, «η φήμη του προέτρεξε της ακριζέως του, αφού πήγε αλλά ήταν εκεί στη μνήμη των Αλεξανδρινών προ πολλού. Και προ πολλού τούς ενθουσίασε και τούς κατέστησε υπερήφανους με το όνομα του, το οποίο είχε τιμήσει το όνομα της πατρίδος». Έτσι, αφού τόν είχε θαυμάσει ο καλλιτεχνικός κόσμος της Ευρώπης είχε έρθει η ώρα να τόν θαυμάσουν και οι Αιγυπτιώτες.

«Η Μάρτυς» (La Martire, Μιλάνο 1894) ανέβηκε στις

15-27/12/1896 και την επομένη οι εφημερίδες έγραφαν τα εξής:

«Η εν τω θεάτρῳ Ζιζίνια δοθείσα χθες τιμητική εσπερίς υπέρ του διαπρεπούς Έλληνος μουσουργού κ. Σ. Σαμάρα απέβη ανταξία και του τιμωμένου καλλιτέχνου και της εν Αλεξανδρείας ελληνικής παροικίας, ης είναι πασίγνωστος η φιλοπατρία και η ευγένεια των αισθημάτων. Ο,τι επέλεκτον είχε η παροικία και ὅ,τι επιφανές, συναντήθηκε χθες εν τω θεάτρῳ, καθώς και η άριστη μερίς της διεθνούς παρ' ημίν κοινωνίας».

Ετελέσθη χθες η αποθέωσις του εξόχου μύστου της Τέχνης ὅστις εδοκίμασε μίαν των σπανιωτέρων και ηδυτέρων συγκινήσεων του βίου του.

Εικοσάκις εκάλεσεν αυτόν επί της σκηνῆς ο θαυμασμός και ενθουσιασμός του ακροατηρίου, εκλεκτότερον του οποίου ουδέποτε περιέβαλε το γηραιόν αριστοκρατικόν θέατρον, εις εκάστην δε εμφάνισιν του γλυκυτάτου και συμπαθεστάτου καλλιτέχνου μετεβάλλετο εις εξαισίον ανθοκομείον η σκηνή.

Δῶρα πλούσια και κομψότητα, τεκμήρια τιμῆς και συμπαθείας προσηνέχθησαν εις τον κ. Σαμάραν υπό εγκρίτων ομογενῶν και ξένων, αδυνατῶν δε να κρύψη την συγκίνησιν

του, μόλις ηδύνατο να ευχαριστή το παραφόρος χειροκροτούν και ευφημούν αυτόν πλήθος ο κ. Σαμάρας». Μ' αυτόν τον μοναδικό τρόπο, που γνώριζε πράγματι πολύ καλά, τίμησε η ελληνική Αλεξάνδρεια

του 1896 τον διαπρεπή συνθέτη, τον τιμήσαντα την τέχνη και την Ελλάδα, εκείνον που άφησε τελικά εποχή στην ιστορία της αναγεννώμενης χώρας μας.

Πηγές: «Ταχυδρόμος», Αλεξάνδρεια 2-14/12/1896, 7-19/12/1896, 14-26/12/1896, 16-28/12/1896

N. ΝΙΚΗΤΑΡΙΑΔΗΣ

Τη συμφωνία οριοθέτησης των θαλασσίων ζωνών υπέγραψαν στο Κάιρο οι ΥΠΕΞ Ελλάδας-Αιγύπτου

Στις 6 Αυγούστου, την ημέρα που διαδραματίζει ιδιαίτερα μεγάλο και συμβολικό ρόλο για την Αίγυπτο, και όπου συμπληρώνονται πέντε ακριβώς χρόνια από τη διάνοιξη της δεύτερου καναλιού του Σουέζ, που αποτελεί και ένα από τα μεγαλύτερα έργα που για τη Χώρα του Νείλου από τον Αιγύπτιο Πρόεδρο Αμπνέλ Φατάχ Αλ Σίσι, υπεγράφη στο Κάιρο η συμφωνία οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών Ελλάδας και Αιγύπτου, από τους Υπουργούς Εξωτερικών των δύο χωρών, Νίκο Δένδια και Σάμεχ Σούκρρι.

Παρουσία πολλών δημοσιογράφων και τηλεοπτικών δικτύων από όλον τον κόσμο, οι επικεφαλής διπλωματίας των δύο χωρών υπέγραψαν τη συμφωνία αυτή, ολοκληρώνοντας έναν κύκλο 14 κύκλων διαπραγματεύσεων των δύο κρατών.

Για να φτάσουν οι δύο χώρες σε αυτήν την ολοκλήρωση της καθοριστικής συμφωνίας των δύο χωρών, ο Έλληνας Υπουργός ταξίδεψε στο Κάιρο τρεις φορές μέσα στο περασμένο έτος 2019 καθώς και άλλες τρεις φορές μέσα στο 2020, μία εκ των οποίων επισκέψεων ήταν μία τετραμερής συνάντηση με Κύπρο, Γαλλία και Ιταλία για το θέμα της Λιβύης, για να φτάσουμε στη συνάντηση αυτή που προσέδωσε το έντονο ενδιαφέρον και της αιγυπτιακής κοινής γνώμης.

Να σημειωθεί ότι από το πρωί της ίδιας ημέρας, είχε διαρρεύσει στον αιγυπτιακό τύπο και συγκεκριμένα σε διάφορες ενημερωτικές ιστοσελίδες, το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της ημέρας θα υπογραφόταν η ελληνοαιγυπτιακή συμφωνία. Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Νίκος Δένδιας έφτασε στο Διεθνές αεροδρόμιο του Καΐρου και αμέσως μετά κατευθύνθηκε μαζί με όλη την ελληνική αντιπροσωπεία στο Υπουργείο Εξωτερικών της Αιγύπτου, όπου έγινε θερμά δεκτός από τον Αιγύπτιο ομόλογό του, Σάμεχ Σούκρρι. Αμέσως μετά ξεκίνησαν οι συνομιλίες των δύο Υπουργών, όπου συζητήθηκαν οι τελευταίες λεπτομέρειες της συμφωνίας οριοθέτησης των θαλασσίων ζωνών.

ΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΥΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΥΟ ΧΩΡΕΣ

Η συμφωνία αντικατοπτρίζει με ειλικρίνεια τις σχέσεις και τις προσπάθειες των δύο χωρών για

αναβάθμιση των σχέσεων Ελλάδας και Αιγύπτου. Και εντάσσεται στο πλαίσιο μεγάλων δραστηριοτήτων που γίνεται τα τελευταία χρόνια για την αναβάθμιση της συνεργασίας των δύο χωρών, στον πολιτικό τομέα καθώς και στον στρατιωτικό και πολιτιστικό και για τον συντονισμό θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος σε διεθνές επίπεδο. Η συμφωνία θα βοηθήσει να προχωρήσουμε ακόμη περισσότερο προς όφελος των δύο λαών μας για περαιτέρω συνεργασία στον περιφερειακό τομέα της ενέργειας και στην ενίσχυση του Φόρουμ για το Φυσικό Αέριο, αναφέρθηκε σχετικά.

Οι σχέσεις Ελλάδας – Αιγύπτου είναι θεμέλιο για τη διασφάλιση της σταθερότητας και της ασφάλειας στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και για την αντιμετώπιση ενόπιον κινδύνων που προέρχονται από παιδιάστικές προσπάθειες για τη διατάραξη αυτής της σταθερότητας και ασφάλειας, τονίστηκε από τους δύο Υπουργούς Εξωτερικών.

Και όπως δήλωσε ο κ. Δένδιας,

«σήμερα, είναι μία ιστορική μέρα. Καταρχήν συμπληρώνεται σήμερα πέντε χρόνια από τα εγκαίνια της διαπλάτυσης της Διώρυγας του Σουέζ. Μία Διώρυγας που μας ενώνει και στην οποία, δίπλα στους Αιγυπτίους συναδέλφους τους, 800 Έλληνες εργαζόμενοι και είκοσι Έλληνες πιλότοι δούλεψαν σκληρά και παρέμειναν στις θέσεις τους το 1956, ώστε η Διώρυγα να συνεχίσει να παραμένει ανοικτή και να υπηρετεί την ανθρωπότητα. Η διαπλάτυση της Διώρυγας είναι ένα εμβληματικό έργο. Συμβολίζει την προσπάθεια εκσυγχρονισμού που ο Πρόεδρος Αλ Σίσι επιχειρεί συνέχεια. Ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης βρίσκει σε διαρκή επικοινωνία και συνεργασία με τον Αιγύπτιο Πρόεδρο. Είναι όμως ιστορική για ένα ακόμη λόγο. Καθώς υπογράψαμε μπροστά σας, με τον ομόλογό μου και φίλο μου, κ. Σάμεχ Σούκρρι, τη συμφωνία οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών μεταξύ των χωρών μας. Μία υποδειγματική συμφωνία, σημαντική για ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο. Η συμφωνία έχει συναφθεί στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου. Σεβεται τις πρόνοιες

του διεθνούς δικαίου και του δικαίου της θάλασσας. Σεβεται επίσης τις σχέσεις καλής γειτονίας. Συμβάλλει στη σταθερότητα και την ασφάλεια στην περιοχή μας. Επιλύει μια χρονίζουσα εκκρεμότητα. Είναι μία συμφωνία μεταξύ δύο φιλικών, γειτονικών χωρών, που σέβονται την ιστορία τους. Είναι το απολύτως αντίθετο του παρανομιού, άκρυου και νομικά ανυπόστατου μνημόνιο κατανόησης μεταξύ της Τουρκίας και της Τρίπολης. Μετά την υπογραφή της συμφωνίας Ελλάδας – Αιγύπτου, το ανύπαρκτο μνημόνιο Τουρκίας – Λιβύης έχει καταλήξει εκεί που ανήκει από την πρώτη στιγμή: στον κάλαθο των αχρήστων.

Η συμφωνία επιβεβαιώνει και κατοχυρώνει το δικαίωμα και την επήρεια των νησιών μας σε υφαλοκρηπίδα και αποκλειστική οικονομική ζώνη. Και από σήμερα, οι σχέσεις της Ελλάδας και της Αιγύπτου περνούν σε μία νέα φάση στενότερων επαφών. Έχουν θεθεί οι υγιείς βάσεις για να συνεχίσουμε μαζί συντονισμένα να αντιμετωπίσουμε τις κοινές προκλήσεις στο ευρύτερο περιβάλλον μας, προς όφελος των χωρών μας, των λαών μας και της περιοχής μας. Ευχαριστώ τον Σάμεχ Σούκρρι για να καταλήξουμε σε μία ομοιοβία, εποφελή και κυρίως δίκαιη συμφωνία υπό τις οδηγίες των ηγετών των δύο χωρών μας, του Προέδρου Αλ Σίσι και του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, επιλύσαμε μεταξύ μας προβλήματα που επί δεκαετίες φάνταζαν άλυτα. Η σημερινή υπογραφή είναι δείγμα αποφασιστικότητας και για τις δύο πλευρές και ένδειξη της κοινής ανάγκης που υπάρχει από την Ελλάδα και την Αίγυπτο προς το συμφέρον στη περιοχή μας. Η Ελλάδα θα συνεχίσει να κινείται με την ίδια αποφασιστικότητα, με στόχο τις οριοθετήσεις και με τις υπόλοιπες συνορεύουσες χώρες μας, στο πλαίσιο όμως πάντοτε του διεθνούς δικαίου και του διεθνούς δικαίου της θάλασσας. Η Ελλάδα καλεί όποια άλλη χώρα της περιοχής το επιθυμεί να ακολουθήσει το παράδειγμα της συμφωνίας αυτής που υπογράψαμε σήμερα. Το διεθνές δικαίο προσφέρει λύσεις στα προβλήματα αλλά πρέπει να γίνεται σεβαστό στο σύνολό του, όχι να εφαρμόζεται επιλεκτικά και να το επικαλείται κανείς κατά το δοκούν. Εύχομαι η περιοχή μας να δει και άλλες τέτοιες εξελίξεις όπως η υπογραφή της συμφωνίας, κατέληξε ο κ. Δένδιας.

Σάμεχ Σούκρρι: «Οι σχέσεις Ελλάδας – Αιγύπτου θεμέλιο για την ασφάλεια στην Αν. Μεσόγειο»

Υπογράφη στις 6 Αυγούστου στο Κάιρο η συμφωνία οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών Ελλάδας-Αιγύπτου από τους Υπουργούς Εξωτερικών των δύο χωρών, με τον Έλληνα ΥΠΕΞ Νίκο Δένδια να μιλά για μια υποδειγματική συμφωνία, μετά την οποία «το ανύπαρκτο μνημόνιο Τουρκίας-Λιβύης έχει καταλήξει εκεί που ανήκει από την πρώτη στιγμή, στον κάλαθο των αχρήστων». Ο Αιγύπτιος ομόλογός του, Σάμεχ Σούκρρι, τόνισε ότι οι σχέσεις Ελλάδας και Αιγύπτου αποτελούν θεμέλιο για την σταθερότητα και ασφάλεια στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου «και για την αντιμετώπιση κινδύνων που προέρχονται από παιδιάστικές προσπάθειες για διατάραξη αυτής της σταθερότητας και ασφάλειας». «Υπογράψαμε μπροστά σας, με τον ομόλογό μου και φίλο μου, κ. Σάμεχ Σούκρρι, τη συμφωνία οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών μεταξύ των χωρών μας. Μία υποδειγματική συμφωνία, σημαντική για ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο», τόνισε ο κ. Δένδιας και συνέχισε: «Η συμφωνία έχει συναφθεί στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου και του δικαίου της θάλασσας. Σεβεται επίσης τις σχέσεις καλής γειτονίας. Συμβάλλει στη σταθερότητα και την ασφάλεια στην περιοχή μας. Επιλύει μια χρονίζουσα εκκρεμότητα. Είναι μία συμφωνία μεταξύ δύο φιλικών, γειτονικών χωρών, που σέβονται την ιστορία τους».

Και αναφερόμενος στο τι σημαίνει η υπογραφή της σημερινής συμφωνίας για το τουρκολίβικο μνημόνιο, ο κ. Δένδιας τόνισε ότι «είναι το απολύτως αντίθετο του παρανομιού, άκρυου και νομικά ανυπόστατου μνημόνιο κατανόησης μεταξύ της Τουρκίας και της Τρίπολης. Μετά την υπογραφή της συμφωνίας, το ανύπαρκτο μνημόνιο Τουρκίας – Λιβύης έχει καταλήξει εκεί που ανήκει από την πρώτη στιγμή: στον κάλαθο των αχρήστων». Από την πλευρά του, καλωσορίζοντας τον Έλληνα ομόλογό του, ο Υπουργός Εξωτερικών της Αιγύπτου κ. Σάμεχ Σούκρρι τόνισε ότι «αυτή η συμφωνία αντικατοπτρίζει με ειλικρίνεια τις σχέσεις και τις προσπάθειες των δύο χωρών για αναβάθμιση των σχέσεων Ελλάδας και Αιγύπτου. Και εντάσσεται στο πλαίσιο μεγάλων δραστηριοτήτων που γίνεται τα τελευταία χρόνια για την αναβάθμιση της συνεργασίας των δύο χωρών, στον πολιτικό τομέα καθώς και στον στρατιωτικό και πολιτιστικό και για τον συντονισμό θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος σε διεθνές επίπεδο». Και ο κ. Σούκρρι συνέχισε: «Η συμφωνία θα βοηθήσει να προχωρήσουμε ακόμη περισσότερο προς όφελος των δύο λαών μας για περαιτέρω συνεργασία στον περιφερειακό τομέα της ενέργειας και στην ενίσχυση του Φόρουμ για το Φυσικό Αέριο», καταλήγοντας ότι «οι σχέσεις Ελλάδας – Αιγύπτου είναι θεμέλιο για τη διασφάλιση της σταθερότητας και της ασφάλειας στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και για την αντιμετώπιση ενόπιον κινδύνων που προέρχονται από παιδιάστικές προσπάθειες για τη διατάραξη αυτής της σταθερότητας και ασφάλειας».

ΤΙ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΛΩΝ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ - ΑΙΓΥΠΤΟΥ
Στο Προοίμιο της Συμφωνίας, που περιλαμβάνει συνολικά πέντε άρθρα, αναφέρεται ρητά ότι τα δύο κράτη αναγνωρίζουν τη Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS), ενώ στο άρθρο 1 ορίζεται σαφώς ότι οι δύο πλευρές συμφώνησαν σε μερική θαλάσσια οριοθετική γραμμή.

Αν οποιοδήποτε από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη αρχίσει τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων με σκοπό την οριοθέτηση ΑΟΖ με άλλο κράτος που μοιράζεται με τα δύο μέρη τις θαλάσσιες ζώνες τους, το μέρος αυτό προτού καταλήξει σε συμφωνία με το τρίτο κράτος θα πρέπει να διαβουλευθεί και να

ενημερώσει το άλλο μέρος της Συμφωνίας.

Παράλληλα, προβλέπεται ότι όπου υπάρχουν φυσικοί πόροι που εκτείνονται στις δύο ΑΟΖ των Μερών, τότε οι δύο χώρες θα συνεργαστούν ώστε να βρεθεί μία συμφωνία κοινής εκμετάλλευσής.

Μέρος της συμφωνίας Ελλάδας-Αιγύπτου, το Άρθρο 1

α) Με την παρούσα Συμφωνία ορίζεται μερική θαλάσσια οριοθετική γραμμή μεταξύ των δύο Μερών. Η ολοκλήρωση της οριοθέτησης θα λάβει χώρα, όπου αρμόζει, μέσω διαβουλεύσεων μεταξύ των δύο Μερών πέραν του σημείου (Α) και του σημείου (Ε), σύμφωνα με το διεθνές δικαίο.

β) Η μερική οριοθετική γραμμή μεταξύ της Αποκλειστικής Οικονομικής

Ζώνης του κάθε Μέρους καθορίζεται από τα σημεία (Α Ανατολικά) έως (Ε Δυτικά), σύμφωνα με την λίστα των γεωγραφικών συντεταγμένων που επισυνάπτονται στο παρόν ως Παράρτημα 1, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας Συμφωνίας. Το τμήμα της οριοθετικής γραμμής μεταξύ της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης του καθενός από τα δύο μέρη από το σημείο (Α Ανατολικά) και το σημείο (Ε Δυτικά) είναι δεσμευτικό και οριστικό.

γ) Η οριοθετική γραμμή, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 1 (β) ανωτέρω, εμφανίζεται γραφικά στον Υδρογραφικό Χάρτη που επισυνάπτεται ως Παράρτημα II και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Συμφωνίας.

δ) Οι γεωγραφικές συντεταγμένες του σημείου (Α) μπορεί να αναθεωρηθούν

προς τα Ανατολικά και του σημείου (Ε) προς τα Δυτικά, με συμφωνία μεταξύ των Μερών, σε περίπτωση μελλοντικής οριοθέτησης της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης με άλλα ενδιαφερόμενα γειτονικά κράτη, υπό την προϋπόθεση ότι η αναθεώρηση περιορίζεται στην περίπτωση αυτή στο σημείο (Α) προεκτεινόμενο προς τα Ανατολικά και στο σημείο (Ε) προεκτεινόμενο προς τα Δυτικά.

ε) Μη θυγομένης της διάταξης του Αρθρου 1 (δ), εάν οποιοδήποτε από τα δύο μέρη διεξάγει διαπραγματεύσεις με σκοπό την οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης με άλλο Κράτος που μοιράζεται με τα δύο μέρη τις θαλάσσιες ζώνες τους, το μέρος αυτό, προτού καταλήξει σε τελική συμφωνία με τρίτο κράτος, θα ενημερωθεί και θα διαβουλευθεί με το άλλο μέρος.

Ο ΛΕΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΩΣ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ιδρυτής της Αλεξανδρινής Εκκλησίας ο Άγιος και Ευαγγελιστής Μάρκος δε θα μπορούσε παρά να συμβολίζεται με κάποιο τρόπο στο έμβλημα-θυρεό του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, ένας συμβολισμός που πήρε τελικά τη μορφή του Πτερωτού Λέοντα.

Ακολουθώντας λοιπόν σχετικό άρθρο του Διευθυντή της Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης (1942-1968) Θεόδωρου Μοσχονά από το 1949, ας προσπαθήσουμε να το αποσυμβολίσουμε :

Η οπτασία του προφήτη Ιεζεκιήλ στον ποταμό του Χοβάρ αναφέρει ότι αυτός είδε ομοίωμα τεσσάρων ζώων και αυτή η όραση αυτών, ομοίωμα ανθρώπου επ' αυτοίς», ωσαύτως, «και ομοίωσις των προσώπων αυτών, πρόσωπον ανθρώπου και πρόσωπο του λέοντος εκ δεξιών τοις τέσσαρσι και πρόσωπον αετού τοις τέσσαρσι». Η Εκκλησία λοιπόν αφιέρωσε τα συμβολικά αυτά ζώα στους τέσσερεις Ευαγγελιστές, το πρώτο στο Ματθαίο, το δεύτερο στο Μάρκο, το τρίτο στο Λουκά και το τέταρτο στον Ιωάννη. Έτσι, σύμφωνα με τον πατέρα Γ. Κουγιουμτζόγλου, ο Ματθαίος συμβολίζεται με τον άνθρωπο-άγγελο διότι το Ευαγγέλιο του αρχίζει από την κατά σάρκα γενεαλογία του Ιησού, ο Μάρκος με το Λέοντα διότι το Ευαγγέλιο του αρχίζει με τη διαβίωση του Προδρόμου Ιωάννη στις ερήμους όπου ζουν οι λέοντες, ο Λουκάς με τον ταύρο γιατί το Ευαγγέλιο του αρχίζει με τη λατρεία του παλαιού νόμου κατά την οποία συνήθως θυσιάζονταν ταύροι και ο Ιωάννης με τον αετό διότι θεολόγησε υψηλά την αιώνια γέννηση του Λόγου του Θεού.

Οι Ευαγγελιστές αγιογραφούνται έχοντας δίπλα τους τα ανωτέρω εμβλήματα, τα οποία είναι και τα τέσσερα πτεροφόρα. Δεν είναι όμως μόνο ο Λέων πτερωτός. Πτερωτούς ταύρους και μόσχους τιμούσαν οι Ασσύριοι και οι Βαβυλώνιοι, ενώ οι Αιγύπτιοι τον άπτερο ταύρο Απι. Όπως προαναφέραμε, ο Λέων του Αγίου Μάρκου συμβολίζει και τον τρόπο με τον οποίο αρχίζει του Ιερό του Ευαγγέλιο. Ευσεβής παράδοση αναφέρει τον Ιωάννη Μάρκο ως γόνο πλούσιας εβραϊκής οικογένειας της Κυρηναϊκής, γιο του Αριστόβουλου αδελφού Βαρνάβα. Η οικογένεια Αριστόβουλου, καταστραφείσα οικονομικώς λόγω επιδρομής αλλόφυλων στην Κυρηναϊκή, μετανάστευσε στη Γη Ισραήλ, έξω από τα Ιεροσόλυμα. Ρωμαλέος ο νεαρός Ιωάννης Μάρκος, λέγεται ότι έτρεψε σε φυγή λέοντα παρά τον Ιορδάνη, γι' αυτό και ο Λέων υιοθετήθηκε ως έμβλημα της Εκκλησίας την οποία ίδρυσε στην Αίγυπτο.

Εν τούτοις, σύμφωνα με ορισμένους Πατέρες της Εκκλησίας, ο Λέων είτε ως ζώο, είτε ως σύμβολο δεν ήταν αρεστό σ' αυτούς. Το ότι δεν έτρεφαν μεγάλη υπόληψη για τον περιώνυμο βασιλέα των ζώων, φαίνεται και σε κάποια γραπτά τους. Μόνο ο Διονύσιος ο Αεροπαγίτης γράφοντας περί «Ουρανιας ιεραρχίας» και υπό τον τίτλο «αιρότυπος θηριομορφία» αναφέρει: «Την λέοντος μορφήν εμφανίων οητέον το

ηγεμονικόν και ρωμαλέον αδάμαστον». Ο Άγιος Μάξιμος, σχολιαστής του Διονυσίου, δίνει μια περιεργή εικόνα για το λέοντα: «Τους θηρεύοντας λανθάνειν βουλόμενον (ο λέων) περιπατών, τη ουρά, εξαφανίζει τα εαυτού ίχνη ίνα μη γνωσθώσι». Ο Ωριγένης στιγματίζει τους λέοντες «επειδάν τινός επιλαμβάνται ζώου (οι λέοντες), ροφείν τε το αίμα και αρπακτικός εσθίειν το προσπεσόν, και μάλιστα κυριώτερα των μελών, τα δε περιττά καταλιμπάνειν» και αλλαχού «Πέτρος μας διδάσκει λέγων, ο αντιδικος υμών διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιπατεί κατά τον Θ' Ψαλμόν ενεδρεύει εν ανθρώπω, ενεδρεύει ως λέων εν τη μάνδρα αυτού», υπενθυμίζει δε πιο κάτω ότι ο λέων ως άλλος διάβολος «των ώτων σε λαβείν (βούλεται άνθρωπε)», έτι δε «ο λέων ως ιστορείται γηράσας περι τας πόλεις νέμεται θηρεύειν θέλων ανθρώπους», περιπαιζοντας δε ο Χαλκέντερος μάλλον αυτούς που πιστεύουν στους αστερισμούς, γράφει για τους υπό τον αστερισμό του Λέοντος γεννηθέντες (23 Ιουλίου-24 Αυγούστου) πολλοί «γέλωτος άξια» ως πιστεύουν οι

υπό τον αστερισμό της Παρθένου γεννηθέντες ότι έσονταί «τιτανότριχες». Ακόμη λέει, οι υπό το Λέοντα γεννηθέντες έχουν κεφάλι στρογγυλό, «υπόπυρροι την τρίχα, σκνυφοί, άρπαγες, ασυγκέραστοι, κακόσχολοι». Τέλος, ο Κύριλλος Αλεξανδρείας αποκαλεί «λύκους και λέοντες ζώα ανιερά και ακάθαρτα» στα σχόλια του στον Ησαΐα, ενώ πάνω στον αντισημιτισμό του αποκαλεί τη συναγωγή των Ιουδαίων «καθάπερ λέοντα εν δρυώ». Πότε άρχισε ο Πτερωτός Λέων να καθίσταται το επίσημο έμβλημα της Εκκλησίας Αλεξανδρείας δεν είναι καθορισμένο. Αλλά και αυτό έχει σχέση με την αρπαγή από την Αλεξάνδρεια του ιερού λειψάνου του Αγίου Μάρκου το 828, επί Πατριαρχίας Χριστοφόρου Α', από τους Ενετούς εμπόρους Ρουστίκο από το Τορτσέλλο και Μπόνο Τριμπούνο από το Μαλαμούκο. Οι ιερόσυλοι αυτοί που περιτύλιξαν το λείψανο εντός χοιρινών αλιπάστων προς αποφυγή εξετάσεων στα τελωνεία Αλεξανδρείας, από τη βιασύνη τους άφησαν πίσω τους την τίμια κάρα. Στη Βενετία, ο Δόγης Παρτεσιπάτσιο τους υποδέχθηκε μετά φανών και

λαμπάδων, και διέταξε να κατατεθεί το λείψανο πρώτα σε κάποιον πύργο, κατόπιν στο Ναό του Αγίου Θεοδώρου, και μετά στον περικαλή Ναό του Αγίου Μάρκου όπου και βρίσκεται.

Το 1418 επί Πατριαρχίας Νικολάου Δ', η κάρα του Αγίου κλάπηκε από την Αλεξάνδρεια από Ενετό πειρατή και η αρπαγή αυτή θεωρήθηκε ως εθνική συμφορά των Χριστιανών της Αιγύπτου. Η Γαληνοτάτη Δημοκρατία ανακήρυξε από τον 9ο αιώνα τον Άγιο Μάρκο προστάτη της. Πτερωτοί Λέοντες παρουσιάστηκαν έκτοτε σε σημαίες και λάβαρα, σε ανάμνηση δε θαύματων του Αγίου Μάρκου στην Ακυλία χαρακτηρίστηκε επί του ανοιχτού Ευαγγελίου το λατινικό «ραχ tibi marce evangelista meus», δηλαδή «ειρήνη σοι Μάρκε Ευαγγελιστά μου». Οι λαμπροί Κρήτες Πατριάρχες Αλεξανδρείας του 16ου και 17ου αιώνα, από το Συλβέστρο, το Μελέτιο Πηγά και τον Κύριλλο Λουκάρεως άρχισαν να έχουν τον Άγιο Μάρκο ως έμβλημα τους. Κρήτες αυτοί, υπήκοοι της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας, δυσανασχετούσαν βλέποντας το έμβλημα της Εκκλησίας Αλεξανδρείας να σφετερίζεται από τη Δύση. Ο Μελέτιος Πηγάς άφησε χειρόγραφο λειτουργία του Αγίου Μάρκου στην Πατριαρχική Βιβλιοθήκη, ενώ ο Πτερωτός Λέων έμπαινε και στις πατριαρχικές σφραγίδες. Εδώ και 250 χρόνια, ήτοι από τους Πατριάρχες Ματθαίο και Κυπριανό, τα πατριαρχικά επιστολόχαρτα φέρουν τον Πτερωτό Λέοντα. Ο θυρεός του Πατριαρχείου έκτοτε είχε επίσης το Λέοντα. Προς στιγμήν, ο Ιερόθεος Α' το 1825 μετατεθείς από τη Νίκαια στην Αλεξάνδρεια θέλησε να εισάγει στο θυρεό και το Δικέφαλο Αετό, τον οποίο αφαιρέσει κατόπιν αδελφικής παρατηρήσεως του Οικουμενικού Πατριάρχη Αγαθάγγελου Α'. Επί Νικάνορος και Σωφρονίου ο θυρεός και η σφραγίδα του Πατριαρχείου είχαν μόνο το Λέοντα. Από δε τον Πατριάρχη Φώτιο, στις αρχές του 20ου αιώνα, μαζί με τον Πτερωτό Λέοντα απεικονίζεται και ο ιδρυτής του Θρόνου Άγιος Ευαγγελιστής Μάρκος. Σήμερα, ο θυρεός του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας αποτελείται από τον Πτερωτό Λέοντα που φέρει κάτω από το αριστερό του πόδι το Ευαγγέλιο, πλαισιωμένο με δάφνινο στεφάνι και επιστεφομένο από την πατριαρχική μίτρα. Ας σημειωθεί πως ο Λέων συμβολίζει επίσης τη δύναμη του λόγου του Ευαγγελιστή, τα περάτα του την πνευματική ανύψωση, το Ευαγγέλιο τη σοφία, το δάφνινο στεφάνι τη δόξα και η μίτρα την αγιότητα.

N.ΝΙΚΗΤΑΡΙΔΗΣ

Τις θερμές ευχές του προς τον Ουκρανό Πρόεδρο απέστειλε ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος

Ηερμή υποδοχή επεφύλαξε στις 28 Αυγούστου ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος στον Ουκρανό Πρόεδρο στην Αίγυπτο κ. Ιέβγεν Μικιτένκο, με αφορμή την τιμητική εκδήλωση για έναν ήρωα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τον Ουκρανό Αντρέι Μπρόκοφσκι, που αναπαύεται στο Ελληνικό Νεκροταφείο της Ιεράς Μονής του Αγίου Γεωργίου παλαιού Καΐρου.

Μάλιστα, ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος απέστειλε τις πατριαρχικές ευχές του στον Ουκρανό Πρόεδρο, απευθυνόμενος στον Πρόεδρο της χώρας στην Αίγυπτο, λίγο πριν ευλογήσει τον τάφο του Ουκρανού πολεμιστή, υπό το άκουσμα των εθνικών ύμνων της Αιγύπτου και της Ουκρανίας, ενώπιον του μνημείου που δημιούργησε και του τάφου που παραχώρησε στο ουκρανικό κράτος ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, υπογράφοντας μάλιστα και το επίσημο παραχωρητήριο στο αρχονταρικό του ελληνορθόδοξο μοναστηριού.

Παράλληλα, παρουσία και πάλι του Ουκρανού Πρόεδρου και της συνοδείας του, ο Πατριάρχης Θεόδωρος εγκαινίασε τη νέα Πινακοθήκη

του αείμνηστου Βασιλείου Βασιλείου, που υπήρξε σημαντικός αγιογράφος και ο οποίος φιλοτέχνησε πολλά από τα έργα που κοσμούν την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, και ο οποίος μάλιστα έζησε και αυτός στα μέσα του 20ού αιώνα. Μάλιστα, σε κλίμα συγκίνησης, ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος έψαλλε τον ελληνικό εθνικό ύμνο, κόβοντας την κορδέλα των εγκαινίων της αίθουσας από κοινού με τον Πρόεδρο και τον εκπρόσωπο των Αραβοφώνων ελληνορθόδοξων κ. Σάλεμ Κασίς.

Τέλος, να σημειωθεί ότι η όλη ακολουθία που προηγήθηκε και την οποία έτέλεσε ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής π. Δαμασκηνός Αλαζράι, παρουσία του Αρχιγραμματέα της Αγίας και Ιεράς Συνόδου π. Νικοδήμου Τότκα και του Πατριαρχικού Επιτροπεύοντος π. Στεφάνου Σουλμιώτη, τελέστηκε μέσα στο ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του ελληνικού νεκροταφείου του παλαιού Καΐρου, κατά την ημέρα μάλιστα της Αποδόσεως της εορτής της Παναγίας και στο χώρο όπου – σύμφωνα με την

παράδοση – περπάτησε η Αγία Οικογένεια, με τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρο να εύχεται να μεσιτεύσει η Παναγία στο

ξεπέρασμα του τεράστιου προβλήματος της παγκόσμιας πανδημίας του κορονοϊού.

ΜΙΑ ΕΣΠΕΡΙΔΑ ΣΤΗ ΜΑΝΣΟΥΡΑ ΤΟΥ 1894 ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ο Αιγυπτιώτης Ελληνισμός δεν έδρασε και άκμασε όπως γενικότερα πιστεύεται μονάχα σε Αλεξάνδρεια και Κάιρο, αλλά και σε πολλές άλλες πόλεις και πολίχνες της Αιγύπτου. Σ' αυτές ίδρυσε κοινότητες, έκτισε εκκλησίες και σχολεία, δημιούργησε επιχειρήσεις, εμπορικούς οίκους και μαγαζιά, καλλιεργήσε κτήματα, έκτισε σπίτια... γεννήθηκε, βαπτίστηκε, έζησε, διασκέδασε, πέθανε και ενταφιάστηκε στο φιλόξενο χώμα της Νειλοχώρας. Μια τέτοια πόλη ήταν και η Μανσόουρα, η πολυπληθής ελληνική παροικία της οποίας αποτέλεσε ένα ακόμη πετράδι δράσης και προσφοράς στο κόσμημα του Αιγυπτιώτη και γενικότερα του Απόδημου Ελληνισμού.

Μεταφερόμενοι λοιπόν στη Μανσόουρα στις αρχές Μαρτίου του 1894, μέσα από τη γραφίδα αρθρογράφου της αλεξανδρινής εφημερίδας «Μεταρρύθμισις», ας δούμε πως διασκεδάζαν οι Μανσουριανοί σε μια χορευτική εσπερίδα που διοργανώθηκε στο σπίτι του τότε Προέδρου της Ελληνικής Κοινότητας Αλέξανδρου Ράλλη – γιου του στυλοβάτη της εκεί παροικίας Αντωνίου Ράλλη – ο οποίος είχε γεννηθεί στην Αλεξάνδρεια το 1851 και σε ηλικία 12 ετών στάλθηκε σε Μασσαλία και Λίβερπουλ για σπουδές, για να εγκατασταθεί μόνιμα στη Μανσόουρα το 1874 ασχολούμενος με το εμπόριο, ενώ για την κοινωνική του δράση είχε τιμηθεί το 1891 από την Ελληνική Κυβέρνηση με το Σταυρό του Σωτήρος:

«Η Μανσόουρα διασκεδάζει, ίδια δε η ελληνική παροικία κατά τας ημέρας ταύτας συγκεντρώνει εις τας αιθούσας φιλοξένων οίκων και διέρχεται παιδράς εσπερίδας. Χθες, η συγκέντρωσις εγένετο εν τω εν Τάλχα οίκω του ομογενοῦς κ. Αλεξάνδρου Ράλλη. Πάντα τα μέλη της μικτῆς κοινωνίας και αβραϊ δέσποιναι και δεσποινίδες εκ Ζαγαζικίου, Μεχάλλας και Καΐρου εκάλυνον την εσπερίδα, έδιδον ζώην και φαιδρότητα εις τον χορόν, όστις εν απώτω ζωηρότητι εξηκολούθησε μέχρι της 7 πρωΐνης

ώρας. Εις τον χορόν παρίστατο ο ημέτερος πρόξενος, ο ενταύθα παρεπιδημών συντάκτης της αθηναϊκής «Εφημερίδος» κ. Βελλιανίτης και πλούσιοι κύριοι εκ των πλησίων πόλεων προσελθόντες, εν μέσω δε τόσων καλλονών διεκρίνοντο επί χάριτι και κομψότητι η οικοδόσποινα και η αδελφή αυτής κυρία Σκαναβή. Χάρις εις τας ευρείας αιθούσας του φιλοξένου οίκου ηκολούθησεν ο χορός ζωηρός, εμψυχούμενος υπό των οικοδεσποτών, ων η αβρότης και η ευγένεια εγοήτευσαν τους κεκλημένους.

Η κυρία Ράλλη όμως, μάς παρεσκεύασε μίαν από τας ωραιότερας και ανυπόπτους εκπλήξεις διά την Μανσόουραν. Μετέτρεψεν επί αρκετήν ώραν την εσπερίδα εις μουσικήν και ποιητικήν. Ούτως η κυρία Μπενάκη εξέτελεσε γλυκυτάτας μελωδίας επί του κλειδοκυμβάλου, γοητεύσασα και ενθουσιάσασα πάντας, οίτινες εις την ευγενή Κυρίαν εύρισκον αληθή καλλιτέχνιδα μετ' αισθήματος και ευστροφίας ουχί κοινής, εκτελούσα τα δυσχερέστατα των μουσικών συνθέσεων. Είτα, ο κ. Βελλιανίτης παρακληθείς υπό

του κ. Ράλλη απήγγειλε δύο εκ των ποιημάτων άτινα θα απαγγείλη και προσεχώς εις την Εμπορικόν Λέσχην Αλεξανδρείας. Τα ρωσικά ποιήματα αληθώς έχουν ιδιαίτερα και όλως πρωτότυπα θέλητρα. Ο έρωσ, το μίσος, η εκδίκησις, τα πάθη έχουσι χαρακτήρα παράδοξον, διερμηνευόμενα δε υπό ποιητών του ύψους του Λέρμανιεφ και του Πούσκιν εξασκούσι επιρροήν απεριγράφτον επί των ακροατών. Ο κ. Βελλιανίτης μετέφερε εις την ημετέραν γλώσσαν τα ποιήματα ταύτα με όλην των την δύναμιν και την αρμονίαν, συνεκίνησε δε δια της

απαγγελίας του και απέσπασε ραγδαία τα χειροκροτήματα του εκλεκτού ακροατηρίου του. Μετά την καλλιτεχνικήν ταύτην απόλασιν επηκολούθησε χορός και πλούσιος δείπνος, ένθα αφθόνως έρρευσεν ο καμπανίτης και είτα πάλιν χορός, μόλις δε την 7ην πρωΐαν απήλθον οι κεκλημένοι αποκομίζοντες τας ζωηροτέρας και γλυκυτέρας εντυπώσεις της εσπερίδος ην τόσον φιλοφρόνως παρεσκεύασεν ο κ. και η Κυρία Ράλλη, και ήτις είναι η τελευταία και ωραιότερα εξ όσων ποτέ είχεν η πόλιν μας».

N.ΝΙΚΗΤΑΡΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΙΣ ΣΦΙΓΓΕΣ ΠΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΖΕΙ

Στον αριθμό 87 της Λεωφόρου Ιμπραήμ στο σταθμό της Ιμπραημίας υπήρχε ένα πολύ ιδιαίτερο παλαιό αλεξανδρινό σπίτι, το οποίο «φρουρούσαν» δύο θηβαϊκές σφίγγες από κόκκινο χρώμα. Το σπίτι θα πρέπει να κτίστηκε περί το 1910, τον καιρό που ακόμα περνούσε απ' έξω ο σιδηρόδρομος του Ραμίλιου, ο οποίος είχε για αρχή τον κατοπινό σταθμό στην Πλατεία Ζαγλούλ και τέρμα το Σουτζ.

Όπως αναφέρει ο Δ. Μοσχονάς, οι δύο σφίγγες είχαν μεταφερθεί από την Ελλάδα. Το 1903 ο Γερμανός αρχαιολόγος Φαρβάγκλερ είχε ανακαλύψει στην Αίγινα το άγαλμα θηβαϊκής σφίγγας των μέσων του 5ου αι. π.Χ. Το άγαλμα είχε δοθεί στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αιγίνης, ενώ όταν πέθανε ο Φαρβάγκλερ, η Αρχαιολογική Εταιρία Αθηνών είχε ανεγείρει πάνω στον τάφο του χάλκινο αποτύπωμα της σφίγγος (1907). Αποτυπώματα της σφίγγας αυτής ήταν και οι δύο σφίγγες της Ιμπραημίας. Από τη Μυθολογία είναι γνωστό πως η θηβαϊκή σφίγγα έθετε ερωτήματα στους διαβάτες, μεταξύ των οποίων και το γρίφο: «Ποιο είναι το ον εκείνο το οποίο το πρωί είναι ζετράποδο, το μεσημέρι δίποδο και τη νύχτα τρίποδο», γρίφο τον οποίο

απάντησε ο Οιδίπους λέγοντας: «Ο άνθρωπος στη βρεφική, στην ανδρική και στη γεροντική ηλικία».

Η θηβαϊκή σφίγγα διέφερε από την «εξαδέλφη» της αιγυπτιακή στον ότι έφερε φτερούγες και είχε γυναικείο πρόσωπο και στήθος. Το σπίτι λοιπόν της Ιμπραημίας ανήκε σε Έλληνα και συγκεκριμένα στον ιατρό Λουκά Μπέλλο, βουλευτή Θηβών και πρώτο διευθυντή και διοργανωτή του Νοσοκομείου Πειραιώς. Το 1866 μάλιστα, με το ξέσπασμα της Κρητικής επανάστασης, κατατάχθηκε ως εθελοντής και ως το 1869 πολέμησε για την ελευθερία της Κρήτης. Στα 1878 σχημάτισε Ιερό Λόχο από 300 παλικάρια που έλαβαν μέρος

στον ακήρυκτο πόλεμο κατά της Τουρκίας, ενώ στα 1896 εκστράτευσε με τον Βάσο στην Κρήτη. Αντιπρόεδρος της Βουλής στην πρώτη κυβέρνηση Βενιζέλου, ο ιατρός Μπέλλος ήταν αγνός πατριώτης όσο και εξαιρετικός επιστήμονας. Τις δε δύο σφίγγες έστησε στην είσοδο του σπιτιού του για να του θυμίζουν τις Θήβες. Το 1898 διώχθηκε για πολιτικούς λόγους ως φίλος του Γεωργίου Φιλάρτου από την τότε Ελληνική κυβέρνηση και αναγκάστηκε να καταφύγει στην Αλεξάνδρεια, όπου εργάστηκε ως προσωπικός γιατρός του Γεωργίου Αβέρωφ. Την ίδια χρονιά παντρεύτηκε με την Κλεοπάτρα Ιωαννίδου, κόρη του διευθυντή των επιχειρήσεων του Αβέρωφ

στην Αλεξάνδρεια και μάλιστα παράνυμφος στο γάμο τους ήταν ο Πίκτος Αβέρωφ, ανιψιός του εθνικού ευεργέτη.

Πεθαίνοντας το 1913, άφησε πίσω του δύο κόρες, τις γνωστές στον κόσμο των Γραμμάτων, Αντιγόνη Μπέλλου, αρχαιολόγο, και Ναυσικά Μπέλλου, φιλόλογο, ενώ είχε αποκτήσει άλλη μία κόρη, την Ισμήνη, κι ένα γιο, τον Επαμεινώνδα που πέθανε το 1905.

Πηγές: «Ταχυδρόμος», Αλεξάνδρεια 19/8/1963 – metamedia.org (8/3/2020)

N. ΝΙΚΗΤΑΡΙΑΔΗΣ

Τηλεδιάσκεψη των Υπουργών Ενέργειας Κύπρου και Αιγύπτου για την ενίσχυση της συνεργασίας των δύο χωρών στο φ. αέριο

Οι τελευταίες εξελίξεις στο φυσικό αέριο απασχόλησαν την πρώτη τηλεδιάσκεψη που πραγματοποιήσαν οι Υπουργοί Ενέργειας Κύπρου και Αιγύπτου, Νατάσα Πηλείδου και Τάρεκ Ελ Μόλλα.

Κατά την συζήτησή τους, στις 4 Αυγούστου, οι δύο Υπουργοί συζήτησαν τους τρόπους ενίσχυσης συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών στον τομέα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, με το δεδομένο μάλιστα της δημιουργίας του Φόρουμ της Ανατολικής Μεσογείου για το Φυσικό Αέριο, που ενισχύει και τους ισχυρούς δεσμούς φιλίας των δύο κρατών, με τη στήριξη των δύο ηγετών τους: του Προέδρου Νίκου Αναστασιάδη και του Αιγυπτίου Προέδρου Αμπντελ Φατάχ Αλ Σίσι.

Όπως αναφέρει ανακοίνωση του Υπουργείου Πετρελαίου της Αιγύπτου, ο Υπουργός κ. Τάρεκ Ελ Μόλλα συνεχάρη την κα Πηλείδου για την ανάληψη των καθηκόντων της ως Υπουργού Ενέργειας κατά τον περασμένο μήνα, καθώς αυτή ήταν και η πρώτη επίσημη τηλεδιάσκεψή τους.

Να σημειωθεί ότι στα πλαίσια των διαβουλεύσεών τους, οι δύο Υπουργοί εξέτασαν τις διαδικασίες για τη μετατροπή του φόρουμ για το Φυσικό Αέριο στην Ανατολική Μεσόγειο σε επίπεδο διακυβερνητικής οργάνωσης, έτσι ώστε να συμβάλει ακόμη περισσότερο στην πλήρη αξιοποίηση των πόρων των κρατών μελών του Φόρουμ, για τη μέγιστη επίτευξη των κοινών στόχων.

Και όπως τονίζεται, παρά τις δυσκολίες που ανορθώθηκαν από την παγκόσμια πανδημία

του κορονοϊού, οι ομάδες εργασίας των δύο χωρών καθ' όλο αυτό το διάστημα συνέχισαν σε σημαντικό βαθμό το έργο τους, το οποίο και θα συζητήσουν οι δύο Υπουργοί σε μελλοντική τους τηλεδιάσκεψη. Οι δύο Υπουργοί συζήτησαν επίσης τις προετοιμασίες για την ίδρυση του θαλάσσιου αγωγού μεταξύ των δύο χωρών, και συμφώνησαν να επιταχυνθούν οι διαδικασίες μεταξύ των αξιωματούχων των δύο χωρών για την ολοκλήρωση του προγράμματος.

Τέλος, όπως επισημαίνει η ανακοίνωση του Υπουργείου Πετρελαίου Αιγύπτου, ο Υπουργός Τάρεκ ελ Μόλλα επιβεβαίωσε ότι η συνεργασία της Αιγύπτου με την Κύπρο στοχεύει στην επίτευξη οικονομικής ολοκλήρωσης μεταξύ των δύο χωρών στον τομέα του φυσικού αερίου, τονίζοντας ότι η ενίσχυση της εταιρικής σχέσης μεταξύ Αιγύπτου και Κύπρου για την αξιοποίηση του φυσικού αερίου της Ανατολικής Μεσογείου θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην

επίτευξη της στρατηγικής της Αιγύπτου ως κομβικού ενεργειακού κέντρου. Από την πλευρά της, η Υπουργός κα Πηλείδου εξέφρασε την εκτίμησή της για τον βασικό ρόλο της Αιγύπτου στην προώθηση της διαδικασίας συνεργασίας για την αξιοποίηση του φυσικού αερίου που ανακαλύπτεται στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και προσβλέπει στη στήριξη και τη συνέχιση της στενής συνεργασίας με την Αίγυπτο, με σκοπό την επίτευξη των κοινών ωφελών και για τις δύο χώρες καθώς και την επίτευξη ανάπτυξης και ευημερίας στην περιοχή.

Επίσκεψη στην Κύπρο πραγματοποιεί από 11 έως 18 Σεπτεμβρίου ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος

Στην Κύπρο θα μεταβεί στις 11 Σεπτεμβρίου ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β'.

Κατά τη διάρκεια της επτάμερης παραμονής του στην Κύπρο, ο Προκαθήμενος της Αλεξανδρινής Εκκλησίας θα γίνει δεκτός από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη, ενώ θα έχει ιδιαίτερη συνάντηση με τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Νίκο Χριστοδουλίδη.

Παράλληλα, ο Πατριάρχης Θεόδωρος θα συναντήσει τους Πρέσβεις της Ελλάδας και της Αιγύπτου, τον Δήμαρχο Πάφου και τους Μητροπολίτες Πάφου, Κιτίου, Κύκκου και Ταμασού, ενώ θα επισκεφτεί το Ίδρυμα Λεβέντη.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας θα επιστρέψει στην Αίγυπτο στις 18 Σεπτεμβρίου.

ΤΑ ΦΟΥΛΑΔΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ: Η ΝΕΑ ΓΕΥΣΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Προ 20ετίας-30ετίας, για να φας φούλια και φελάφες «α λά αιγυπτιακά» στην Αθήνα, η ιδανική λύση ήταν το εστιατόριο του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων επί της οδού 3ης Σεπτεμβρίου. Πιο «κυριλέ» θεωρούταν το εστιατόριο «Αλεξάνδρεια» στη Μετσόβου, υπήρχε ένα ακόμη πιο λαϊκό μαγαζί στο Αιγάλεω, «Ο Νείλος» στην Αργυρούπολη και για κρέατα οι «Πυραμίδες» στη Σταμάτα. Σήμερα, ο Σύνδεσμος των Αιγυπτιωτών παραμένει από θέμα ποιότητας και γεύσης η καλύτερη επιλογή, αλλά με την «εισβολή» των μεταναστών τα τελευταία χρόνια, τα φουλάδικα ανοίγουν πλέον σαν τα καφέ! Και δεν είναι πια μονάχα αιγυπτιακή υπόθεση, αφού στο παιχνίδι μπήκαν και οι Μαροκινοί, οι Τυνησιοί, οι Λιβανέζοι, ακόμη και οι Παλαιστίνιοι. «Fatima's» στη Λυκούργου (εκ Μαρόκου), «Φαλαφελίνας» στην Παγγαίου (εκ

Λιβάνου), «Za'atar» στη Σοφ. Βενιζέλου (εκ Λιβάνου), «Παλαιστίνια Μεζέ» στην Εμμ. Μπενάκη (εκ Παλαιστίνης), «Abu Milad» στην Πλατεία Βάθη (εξ Αιγύπτου), κ.ο.κ., για να αναφερθούμε στα πιο «ίππ» σχετικά μαγαζιά της ελληνικής πρωτεύουσας, αφού «τρύπες» έχουν ανοίξει σε διάφορες συνοικίες όπως στην Κυψέλη, στα Πατήσια, στην Αχαρνών, στη Λιοσίων, κ.α. Κι όμως το «φαινόμενο» αυτό δεν είναι καινούργιο και μάλιστα δεν είναι και δεν ήταν μονάχα οι μετανάστες και οι Αιγυπτιώτες που το συντηρούσαν, αλλά και οι Αθηναίοι που υπέκυψαν στις γεύσεις της λάγνας Ανατολής.

Ετσι, σε άρθρο του 1973, διαβάζουμε για τα «Φουλάδικα» της Αθήνας τα εξής: «Δύο νέα φουλάδικα άνοιξαν στην Αθήνα και κάνουν χρυσές δουλειές. Το ένα στα Πατήσια και το άλλο στο Παγκράτι. Το

δεύτερο μάλιστα είναι αιγυπτιακής ιδιοκτησίας. Ταυτοχρόνως, άρχισε να λειτουργεί στην Καλλιθέα και φούρνος που κατασκευάζει πίτες αιγυπτιακού τύπου, ο οποίος και δέχεται παραγγελίες τηλεφωνικά για όσους θα ήθελαν να ποικίλλουν τη δεξίωση τους και με αιγυπτιακές σπεσιαλιτέ. Αλλά και στον Πειραιά λειτουργεί τώρα φουλάδικο, το οποίο προσφέρει στην πελατεία του φελάφες! Όπως είναι αυτονόητο, τα καταστήματα αυτά δεν τα συντηρούν μόνο οι τώας Αιγυπτιώτες. Τα φούλια άρχισαν να κατακτούν και τους Αθηναίους...».

Ετσι, μην παραξενευθείτε αν την άλλη φορά που επισκεφτείτε ένα εστιατόριο κάποιου «φημισμένου» σεφ, δείτε στο μενού του και τα ταπεινά φούλια, έστω και «αποδομημένα»...

N. ΝΙΚΗΤΑΡΙΑΔΗΣ